

Week 1 | Versluieren voor het Spel

Lezing van Dag 3 – Laat Maya's beperkingen je motiveren om jezelf te bevrijden

Donderdag 28 maart 2024

Ben je in staat de sluier van *māyā* waar te nemen, en de beperking van deze '*māyische*' of gesluierde staat? Ben je in staat het te voelen? Om het te ervaren? Om het waar te nemen? Wanneer je je beperkt voelt, 'mijn individualiteit', 'mijn menselijke vorm', 'mijn *ātmische* vorm, subtiele vorm', wanneer je de last van die beperking begint te ervaren, dan zal het verlangen in je opkomen om vrij te worden, want dat verlangen is aangeboren in je ziel.

Het verlangen naar vrijheid. Het maakt niet uit wat je doet, het maakt niet uit hoeveel je je bezighoudt met plezier en het najagen van macht, diep in jou is er die drang naar ultieme vrijheid. Die zoektocht naar oneindige vrede, oneindige liefde, oneindige goedheid, oneindige wijsheid, oneindige vitaliteit, dat zoeken blijft. Dat zoeken blijft.

Maar ben je je ervan bewust? Identificeer je je ermee of zit je gevangen in de *māyā* dat je die mate van verlangen niet ervaart?

Word je bewust van de ervaring van beperking

Toen ik een jaar of twintig was, in dit menselijk lichaam, was ik me zo intens bewust van mijn beperkingen. "Ik kan mijn mind niet beheersen, ik heb een mind en ik kan hem niet beheersen. Ik heb een hart om lief te hebben, maar ik kan niet voelen wat echte liefde is en ik weet niet eens wie ik ben. Ik weet dat God er is, maar ik weet niet wie God is of wie ik ben." Dat was mijn toestand en ik vond er geen rust in.

Ik kon er niet mee leven. Iedereen om me heen accepteerde het. Oh mijn God. Sommige mensen wilden me zelfs met hun ego onderrichten omdat ze een boek over filosofie hadden gelezen, omdat ze wat oefeningen kenden. Oh, mijn hemel! Wat een wereld.

Ik doorzag hun beperkingen en las elk boek dat ik kon vinden over astrologie en mystiek. Maar het lezen was zo droog, zo droog. Ik herinner me dat ik naar een *satsang* ging en daar zat en ik voelde een soort muur. Er was gewoon een muur. Ik kon niet verder dan dat, ik was totaal geblokkeerd. En ik gaf niets om menselijke genoegens. Deze werden plotseling onaangenaam. Het gezelschap van mensen die luidruchtig waren in de mind en liefdeloos, ik gaf er niets om. Zo kwam ik meer alleen te staan.

Hunker naar de ontwakings-impuls van de Meester

In deze omgeving waren heuvels, dus 's middags zwierf ik over de heuvels, keek naar de zonsondergang. Ik hunkerde naar die vreedevolle plek. Dat is wat me naar India dreef. Toen ik Swami Vivekānanda's boek over *Bhakti yoga* las, van een lezing, vertelde hij daarin dat geen

enkel mens je dat zou kunnen geven. Geen gewoon mens. Geen boek, geen tempel, geen ritueel. Maar als je iemand ontmoet die volledig in het licht leeft, als je één van die superzielen ontmoet die de staat van het lichaam en de dualiteit van het lichaam zijn ontstegen, dan zal dat Wezen een impuls geven aan je ziel. Hij gebruikte het woord 'impuls'. Hij zal je een impuls geven die je kan verheffen, die je kan doen ontwaken. En dat motiveerde me enorm.

Dus ik wilde niets. Ik wilde niets, behalve de Meester, en dat is wat me op mijn eenentwintigste naar India bracht. Ik spaarde mijn geld en ging naar India met mijn kleine tas. Geen intentie om terug te keren totdat ik de Meester had gevonden, en om bij de Meester in de leer te gaan.

Probeer je capaciteit te vergroten

Het leven zorgde ervoor dat hoewel ik door India zwierf, hier vier maanden later weer terug was als een ander wezen. Ik vond. Ik vond. Ik was ontwaakt. Mijn beker vloeide over. Ik was nog steeds zo beperkt in mijn wezen, maar mijn beker vloeide over en ik besepte dat ik slechts zoveel kon bevatten als mijn beker is. De inhoud van mijn beker, de capaciteit van mijn beker. Ik realiseerde me dat ik werk te doen had.

Het zoeken werd dus anders. Het zoeken werd een ont-dekken, ontsluiten, onthullen. Het was een vreugdevol zoeken omdat Zij, *Kuṇḍalinī Shakti*, bij me bleef en ik vond Haar in de Guru. De Guru werd mijn model. Ik ontmoette de fysieke Guru die mijn ultieme Meester werd niet, maar er gebeurde iets magisch in de ruimte en ik begreep dat Hij geen gewoon mens was, Hij was een kanaal van licht en ik kon Hem ervaren in mijn wezen als *Kuṇḍalinī*. Zo verliep mijn reis.

Breek vrij van de last van beperkingen

Het begint met de last van de beperking, de staat van *de māyā*, tenzij je niet het verlangen hebt om los te breken. Sommigen van jullie willen zich bevrijden van armoede, en raken verstrikt in het geld- en bezitsspel. Maar hoe meer je hebt, hoe meer je bereikt, je zult nooit genoeg hebben. Sommigen van jullie raken verstrikt in plezier, alle slechte gewoonten, denkend dat "daar is het, laat me mezelf plezier geven en morgen vergeten, laat me in dat plezier van vandaag blijven". En we raken verblind door genot. Sommigen van ons worden verblind door het streven naar macht, we willen dominant zijn in de ruimte, territoriaal, en we raken verstrikt in de liefde voor macht, het plezier van macht.

Ervaring van *māyā* ontsluit

Dus raken we gevangen, maar de ziel binnenin zal meer en meer hunkeren naar ware vrijheid. Weet je wat deze sluier met ons doet? Het beperkt onze ervaring van oneindige kennis. Het is een toestand van *māyā* waardoor we in wereldlijke kennis komen, *vidyā* wordt het genoemd, terwijl de ziel in werkelijkheid alwetend is, al-wetend. We zijn daartoe gereduceerd. Wanneer je bevrijd raakt van deze staat, terwijl je nog in een lichaam bent, heb je niet het gevoel dat je weet, omdat je je verbonden voelt met alles wat weet. Er is een veld van weten in je omdat je opgaat in het Goddelijke dat alles weet. Je bent volledig tevreden in elke situatie omdat alle kennis die je nodig hebt voor die situatie naar je toe zal komen. Het is niet zo dat je een bibliotheek aan kennis in je mee hoeft te dragen, de kennis die je in elke situatie nodig hebt zal aan je verschijnen. Hoe voel je je dan? Alwetend. Want alle kennis die je uit het Universum wilt halen en die nodig is voor jouw proces, komt onmiddellijk naar je toe. Dat is hoe je je dan voelt.

Word je gewaar van de *māyische* conditie

Ze beperkt het gevoel van tevredenheid, vreugde en vervulling dat de ziel altijd heeft, in haar essentie. Ze beperkt het. Ze brengt je in dit streven naar genot in de *māyā*. Ze vermindert de vreugde die de ziel normaal voelt, haar gelukzalige natuur, haar *ānanda* natuur en Ze brengt je in wat een *rāga* genoemd wordt, het najagen van genot. Dat is een andere *māyische* conditie.

Dan neemt Zij het besef van je potentie weg, dat je je niet almachtig voelt, dat je niet voelt dat je alles kunt doen wat je wilt, dat je elke droom kunt creëren die je wilt, dat je alles kunt bereiken wat je wilt. Dat voel je niet. Je voelt je altijd beperkt door een soort muur om je heen, een of andere concurrent. Dat is een *māyische* toestand. Macht willen maar gevangen raken in wereldlijke macht. Dat is *māyā*. Wanneer je binnenin jezelf komt, in die staat van bevrijding, voel je dat je alles in Haar kunt doen. In Haar. Met God zijn alle dingen mogelijk, dat is Bijbels. Je voelt je gedragen!

Bevrijd jezelf van de last van tijd

En dan maakt *māyā* je tot een aan tijd gebonden wezen, gevangen in de last van het verleden. Je draagt het verleden voortdurend als een last met je mee, en de angsten voor de toekomst. Je zit gevangen in het verleden, het heden en de toekomst. Dat is een andere staat van *māyā*. Wanneer je bevrijd raakt, ben je niet aan tijd gebonden. Je leeft volledig in het huidige moment. Het verleden doet er niet toe, de toekomst doet er niet toe. Je draagt geen last van oude herinneringen. Dat is bevrijding van *māyā*.

Word onbegrensd door ruimte

En een andere conditie van *māyā* is ruimte. In het lichaam zijn we een aan de aarde gebonden wezen. We dromen ervan om te vliegen en we maken een vliegtuig om te kunnen vliegen. Maar in de ziel kunnen we overal heen vliegen. Ik ben bij je waar je bent, ik hoef geen vliegtuig te nemen en naar je toe te vliegen. Ik kan me met je verbinden; ik ben niet aan ruimte gebonden. Maar wanneer je in de *māyische* toestand bent, ben je gebonden aan ruimte. Wanneer je samenvloeit met Haar kun je je verbinden met iedereen, overal in het Universum, niet alleen in de aardse dimensie, in het gehele Universum. Alle dimensies van bestaan zijn toegankelijk voor je. Je voelt je niet beperkt door ruimte.

Word hongerig naar bevrijding

Dat zijn dus de condities van *māyā* die ons in een beperking houden. Wat ik jullie de afgelopen dagen heb laten zien, was wat die toestand je oplegt en hoe je kunt beginnen eruit te komen. Maar je moet het verlangen kweken om uit die beperking te willen komen. Uit die beperking van armoede, van tijd, van ruimte, van vreugde en van kennis. Je wilt jezelf daarvan bevrijden. Dat was het verlangen dat ik had.

Heb jij dat? Kun je het cultiveren? Wil je het? Want als je het niet wilt, geen probleem. Je kunt alles krijgen maar op een bepaald moment zul je het beginnen te willen. Ik wilde het meteen, liever gisteren al. Wil jij het? Het is geen probleem als je het niet wilt.

Ik wil die zielen ontmoeten die ernaar hunkeren. Ik ben hier voor die zielen die ernaar snakken. En de anderen, jullie kunnen jezelf helpen. Er zijn overal guru's die je alles zullen leren en je

zullen helpen met de materiële rol. Maar daar ben ik niet voor. Ik ben voor vrijheid, bevrijding van gebondenheid en de *māyā* en om terug te keren naar het onbeperkt zijn, almachtig zijn, alwetend zijn, gelukkig zijn. Ik ben er voor dat doel.

Blijf in mijn boot als je dat wenst, er zijn echter verschillende boten die je kunt nemen om te gaan en staan waar je maar wilt. Je hebt eindeloze bestemmingen. Maar voor mij is het ultieme, *Mahāyoga, Kuṇḍalinī Mahāyoga*.